

Умоли нам благодати,  
О Маріє, Божа Мати!

(По співі) Семен: Ось і хрест. Давно вже я не йшов туди. Літ буде двацять.

Данило: Бож то далеко від нас, двацять миль! Не йшлиб ми так далеко, бо й у себе в церкві можна Богу і Пречистій Діві помолитися. Та вже всі ми шлюбували собі, що пійдем разом з вами Романе, може Пречистая Діва вислухає молитви вспільної і змилосердиться над вами.

(Остан і Мартуся все своє повторяють:)

Роман: Нехайже Господь Бог заплатить вам і винагородить за ваш труд. Серце моє віщує, що все воно пропало, що не знайдеться вже потіха для нашого серця. Та вічно, і до смерти будем умоляти милосердя Божого, і помочи Пречистої Діви.

Данило: А Вона потішить і прийме молитви ваші і вони зворушать ціле небо. Може би нам відпочити тутки?

Семен: Ні, людоньки. Тут зараз корчемка має бути, не знаю, чи туди, чи туди (показує рукою), там коло корчемки буде можна хліба купити, бо нашого вже не стало, а може і гербати дістане. І наші, що йдуть з заду, постягають ся там. А ось видите, і тут бідні просять милостині; якийсь хлопець і дівчина, дайте людоньки, по крайцаро-